

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 20ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1949

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας ὁ πρόεδρος τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. **Κωνστ. Τριανταφυλλόπουλος** καταλαμβάνων τὴν προεδρικήν ἔδραν λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἐμφανίζομαι, κύριοι συνάδελφοι, ἅπαξ ἔτι ἀπὸ τῆς προεδρικῆς ἔδρας, ἵνα ἐκπληρώσω εὐχάριστον ὑποχρέωσιν καλῶν κατὰ τὰ θέσμια τὰς νέας Ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς νὰ ἀναλάβουν καὶ ἐπισήμως τὰ καθήκοντά των.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸ παντός πρὸς ὑμᾶς θερμοτάτας εὐχαριστίας τόσον διὰ τὴν τιμὴν, ἧς μὲ εἴχατε ἀξιώσει κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1946 ἐμπιστευθέντες μοι τὴν προεδρίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποστήριξιν, ἧς ἔτυχον ἐκ μέρους ὄλων ὑμῶν καὶ χάρις εἰς τὴν ὁποίαν κατώρθωσα νὰ βαστάσω τὸ βᾶρος τοῦ ἀξιώματος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Τὰ πεπραγμένα τῆς περιόδου ταύτης ἀνεκοίνωσε κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀκριβολογίαν καὶ χάριν.

Ἐξ ὧν ἠλπιζα, ἀναλαμβάνων τὸ ἀξίωμα, ἐλάχιστα ἐπραγματοποιήθησαν.

Πλὴν τῆς διορθώσεως τῆς στέγης, ὑπὲρ ἧς εὐρέθη πρόθυμος ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διαθέσας ἐβδομήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν, πάντα σχεδὸν τὰ λοιπὰ ζητήματα καθυστεροῦν. Ὁ λόγος εἶναι γνωστός, ἀλλὰ, ὅπως ἔλεγεν ὁ Πλάτων, καλὸν ἔστι τὸ ὀρθὸν δις καὶ τρις λέγειν.

Καὶ τὸ ὀρθὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔγκειται εἰς τὴν κατανόησιν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας καὶ ἰδίᾳ ἐκ μέρους ὁμάδων ἢ ἀτόμων πού εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνεισφέρουν ἀσφαλίζοντα οὕτω καὶ δικαίαν ὑστεροφημίαν, εἰς τὴν κατανόησιν ὅτι πόροι

ἀφιερούμενοι ὑπὲρ προαγωγῆς πνευματικῶν ἐπιτεύξεων ἐφ' οἰουδήποτε πεδίου εἶναι οἱ παραγωγικώτεροι ὄλων, ἀδιάφορον ἂν ἢ ἄμεσος αὐτῶν εὐεργετικὴ ἐπίδρασις πολ-
λάκις καθυστερεῖ ἐπὶ μακρόν.

Συναφὲς εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τῶν Τάξεων διὰ νέων μελῶν, ζήτημα τοῦτο ἀπολύτως ἐσωτερικόν. Ἐκ τῶν προταθεισῶν ἐδρῶν πρὸς πλήρωσιν μία μόνον ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι ὁμολογοῦνται ὑπὸ πάντων, πρόσωπα δὲ ἄξια τῆς δικαίας τιμῆς νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν περίβολον τοῦτον εὐτυχῶς δὲν λείπουν.

Τοῦτο ἰσχύει εἰδικώτερον διὰ τὴν δευτέραν τάξιν καὶ ἔτι πλέον διὰ τὴν τρίτην. Εἰς τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἣτις ἀπαιτεῖ τὴν ἐπικουρίαν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν περισσότερον ἀπὸ τὰς τεχνικάς, δὲν εἶναι νοητὸν νὰ ἀντιπροσωπεύεται ὁ κύκλος οὗτος ἀπὸ ἓν μόνον ἐν ἐνεργείᾳ μέλος, ἐνῶ οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ εἶχεν ἀνάγκην πραγματοποιήσεως ὁ ἐν τῷ ὄργανισμῷ τῆς Ἀκαδημίας προβλεπόμενος σκοπὸς ἐγκείμενος εἰς «τὴν διὰ γνωμοδοτήσεων καὶ προτάσεων διαφώτισιν καὶ καθοδήγησιν εἰς τὰ σχετικὰ αὐτῶν ἔργα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν».

Τὰ παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου, ἀλλ' ἢ ἀποδοτι-
κότης αὐτῶν δὲν ἔρχεται, ὡς ἔδει, ἐγκαίρως εἰς ἐμφάνισιν λόγῳ καθυστερήσεως τῶν δημοσιευμάτων καὶ λόγῳ ἐλλείψεως προσωπικοῦ. Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι αἱ ὄργανικαὶ θέσεις τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν τεσσάρων παραρτημάτων αὐτῆς — τεσσάρων, διότι ἡ Ἐθνικὴ Μουσικὴ Συλλογὴ δὲν λειτουργεῖ — εἶναι 57, πεπληρωμένοι ὁμοῦς εἶναι μόνον 26, εἰς ἃς 26 θέσεις περιλαμβάνονται ἕξ κλητῆρες καὶ ὑπηρέται.

Τῶν πρακτικῶν ἢ δημοσίευσις ἐνετάθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ δὴ ἐκ παραλλήλου ὄλων τῶν ἐν καθυστερήσει ἐτῶν, διὰ νὰ μὴ παλαιώνουν τὰ πορίσματα τῶν ἐγγυτέρων ἀνακοινώσεων. Οὕτως ἢ ἐκτύπωσις τῶν πρακτικῶν τοῦ 1943 ἔχει φθάσει μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, τοῦ 1944 ἐπερατώθη καὶ κυκλοφοροῦν ταῦτα ἐντὸς ὀλίγου, τοῦ 1945 ἔχει φθάσει μέχρι ἀρχῶν Δεκεμβρίου, τοῦ 1946 δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, τοῦ 1947 ἔχει φθάσει εἰς τὸν Φεβρουάριον καὶ τοῦ 1948 εἰς τὸν Ὀκτώβριον. Ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν πραγματιῶν περίπου 140 τυπογραφικὰ φύλλα, ὧν ἡ τύπωσις ἀπαιτεῖ δαπάνην περὶ τὰ 65 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Εἰς τὴν διὰ διεθνῶν συνεδρίων ἐπικοινωνίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἢ Ἀκαδημία. Ἰδιαιτέρως αἰσθητὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀπουσία ἐκ τῶν Βυζαντινολογικῶν συνεδρίων τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῶν Παρισίων τὸν παρελθόντα Αὐγουστον. Καὶ ἐὰν δὲν κατώρθωνε νὰ μετάσχη τὴν τελευταίαν σιγμὴν ὁ συνάδελφος ἡμῶν κ. Ὀρλάνδος, δὲν θὰ ἠκούετο κἂν ἡ φωνὴ τῆς ἐπισημοῦ Ἑλλάδος, ἐνῶ τὰ διεθνή ταῦτα συνέδρια ἠσχολοῦντο μὲ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν τὴν Πατρίδος μας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος ἔτους ἐθρηνήσαμεν τὴν ἀπώλειαν τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ πρώτου ἐκλεγέντος μετὰ τὴν ἴδρυσιν αὐτῆς, τοῦ Γεωργίου Στρέϊτ, ὀνομαστοῦ ἐν τῇ διεθνῇ κοινίστρᾳ ἐπιστήμονος καὶ ὑπερόχου Ἑλλήνος. Ἡ Ἀκαδημία ἀπηύθυνε διὰ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν κηδεῖαν τὸν τελευταῖον χαιρετισμόν, ἀλλὰ τὸ πυκνὸν καὶ πολὺπλευρον ἔργον τοῦ Γεωργίου Στρέϊτ θέλει τύχει εἰδικῆς ἀναλύσεως καὶ ἐκτιμῆσεως εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας¹.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἐν τῇ Συγκλήτῳ ἀγαπητοὺς συναδέλφους διὰ τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνεργασίαν καὶ ἰδιαίτερος τὸν φίλον Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας, τὸν ἐπιφορτισμένον, κατὰ τὸν Καταστατικὸν νόμον, μὲ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν καὶ ὅστις χάρις εἰς τὴν προσοχὴν μεθ' ἧς ἐπιτελεῖ τὸ λεπτότατον αὐτὸ λειτουργήμα ἀπέβη καὶ οὐσιαστικῶς ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰδρύματος, καθιστῶν οὕτως ὁμαλὴν τὴν ἐνάσκησιν τῶν προεδρικῶν καθηκόντων.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τοὺς προϊσταμένους τῶν γραφείων. Ὁ Ἐφορος τῆς Ἀκαδημίας κ. Γεώργιος Βέλτσος, παρὰ τὸ ὀλιγάριθμον ὑπ' αὐτὸν προσωπικόν, ἐπιτελεῖ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ὑπηρεσίας καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῶν πανηγυρικῶν συνεδριῶν, μετὰ δεξιότητος,

¹ Κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Γεωργίου Στρέϊτ (28 Δεκεμβρίου 1948) ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας εἶπε τὰ ἑξῆς.

«Ὁ ὕστατος χαιρετισμὸς, ὃν ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπευθύνει πρὸς τὸν Γεώργιον Στρέϊτ, ἐπιφανὲς μέλος αὐτῆς, δὲν εἰμπορεῖ οὐδὲ πόρρωθεν νὰ ἐκταθῇ εἰς τὴν πολὺπλευρον ἐπιστημονικὴν του δρᾶσιν ἐν τε τῇ θεωρητικῇ καὶ τῇ πρακτικῇ διακονίᾳ τοῦ δικαίου.

Νεώτατος καθηγητὴς τῷ 1898 τοῦ διεθνoῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου, οὐτινος ὑπῆρξεν ἐν Ἑλλάδι αὐτὸ τοῦτο θεμελιωτῆς, ἐνωρὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν διεθνή ἐπιστημονικὸν στίβον γενόμενος συγχρόνως τότε ἐταῖρος καὶ μετ' ὀλίγον τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Διεθνoῦς Δικαίου καὶ εἶτα μέλος τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου Χάγης, μέλος τῆς Διπλωματικῆς Ἀκαδημίας, εἰσηγητῆς, ἀντιπροσωπεύων τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Χάγης, διακριθεὶς εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν μετεχόντων διεθνολόγων καὶ ἐπεξεργασθεὶς τὰς ἐργασίας αὐτῆς εἰς τοὺς δύο τόμους, οὓς ἐδημοσίευσε τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Κατὰ τὴν κεκινημένην ἐποχὴν τῆς ἐπομένης δεκαετηρίδος τὸν ἀποσπᾷ ἡ Πατρίς ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν ἐργασίαν καὶ τὸν τοποθετεῖ πρεσβευτὴν εἰς τὴν Βιέννην, συνάμα δὲ καὶ Σύμβουλον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου καὶ συνέταξε τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην, καὶ τέλος τὸν ἀναβιβάζει εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Κατὰ τὴν μετέπειτα πολυτάραχον περιόδον ἐπανέρχεται εἰς τὴν προσφιλῆ του διδασκαλίαν, ἐπὶ βραχὺν δυστυχῶς χρόνον, καὶ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ διεθνoῦς δικαίου, ὅπερ ἀντιμετώπιζεν ὡς ἓνα τῶν κλάδων τοῦ δικαίου ἐν γένει. Ὅθεν ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ τὸν ἔφερεν ὄχι μόνον εἰς ἔρευναν συγγενῶν κλάδων, οὓς ἐπίσης ἐδίδαξεν ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς ἔδρας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐμβάθυνσιν τῆς ἐννοίας δικαίου. Χάρις εἰς τοῦτο ἠτύχησε νὰ φέρῃ εἰς φῶς πρωτοτύπους συμβολὰς καὶ νὰ προωθήσῃ τὰς νέας μετὰ τὸν πρῶτον πόλεμον ἰδέας κατὰ τῆς βίας ὡς μέσου λύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀνάγεται ἡ μελέτη, ἣν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὴν πανη-

ταχύτητα και μετά της διακρινούςης αὐτὸν εὐγενείας. Ὁ δὲ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου κ. Χαρίλαος Σταυρίδης μετὰ συνέσεως ἐπιμελεῖται τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καί, παρὰ τὸ γλίσχρον τῶν πόρων, κατορθώνει νὰ εἶναι πάντοτε ἐνήμερος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἀκαδημίας.

Με μεγάλην χαρὰν χαιρετίζω τὸν Πρόεδρον κ. Ἰωάννην Πολίτην, τὸν σοφὸν ἐρευνητὴν τῆς ὠραιότερας τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Ἀναστάσιον Ὁρλάνδον, τὸν διαπρεπῆ μελετητὴν τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας, καὶ εὐχομαι ὅπως ἡ θητεία αὐτῶν σημειώσῃ καλὰς ἡμέρας, ἡ δὲ Ἀκαδημία ἀποδώσῃ ἀφθόρους καρπούς.

Τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχεν ἀνατελεῖ μετὰ τὴν νίκην τῆς Κόνιτσας καὶ τὴν ἐλπίδα ταχέος τερματισμοῦ τοῦ μαρτυρίου τῆς Πατρίδος μας. Σήμερον ἐνθουσιάζομαι, φίλε κ. Πρόεδρε, ὅτι κατὰ μίαν ἄλλην μαύρην ἐποχὴν ὑπήρξατε τυχερός, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Πρωτανείας Σας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει αὐτῆς ἐλυτρώθημεν ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν. Εὐχομαι καὶ τώρα, ὅπως εὐτυχῆσῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν ὑμῶν ἡ Ἀκαδημία νὰ πανηγυρίσῃ συντόμως τὴν λευκὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς χάρις εἰς τὴν ἐθελοθυσίαν καὶ τὸ ἀδάμαστον πνεῦμα τῶν τέκνων

γυρικὴν ὑποδοχὴν του, ἔχουσα ὡς θέμα τὰς ἀντεκδικήσεις ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ, θέμα ἰδιαίτερος θίγον τὸ βαθύτατον ἐθνικὸν τοῦ αἰσθήμα, ἐπειδὴ ὁ θεσμὸς οὗτος εἶχε πλήξει προοφάτως τὴν ἡμετέραν Πατρίδα. Πρόκειται περὶ ἐργασίας, ἣτις ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα λαμπρὸν δογματικῆς ἐρμηνείας κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου, διότι διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸν Γεώργιον Στρεῖτ κατεσκευάσθη ἐκ τοῦ Συμφώνου *Kellog* ἡ ὑποχρέωσις, ὑποχρέωσις πλέον νομικὴ, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς βίας ἀπὸ τὴν ἐπίλυσιν διεθνῶν διαφορῶν.

Ὁ μόνος φόβος, ὃν ἐξέφραξε, μὴ τοι ἡ νέα ἐρμηνεία ἣν ἔδιδε διαφρευσθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐπραγματοποιήθῃ καὶ δὴ τραγικῶς· ἀλλ' ὅμως ἐργασίαι τοιαῦται, οἷα τοῦ Στρεῖτ, εἶναι καὶ παραμένον καὶ ἐν μέσῳ τῆς σημερινῆς συγχύσεως τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων βασικαὶ καὶ οὐδεὶς ἔχων ἐπίγνωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος δύναται νὰ ὑποτιμῆσῃ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν πρὸς ἐπιζυγμένην πάντοτε βελτίονα ἐξέλιξιν.

Ἡ ἐλπίς καὶ ἡ αἰσιοδοξία ὑπῆρξαν δύο κίνητρα πού ἐνέπνεον τὸν ἐν κοινωνικῇ ἀρετῇ ἀνδρωθέντα ἐπιστήμονα, συμπορευόμενα πρὸς ὑψηλὸν τόνον ἀνθρωπισμοῦ καὶ πρὸς τὴν ἐκ βάθους ψυχῆς ἀντλουμένην ἀβρότητα σκέψεως, ἣτις τόσον ἐγοήτευσεν πάντας.

Ὅσοι ἠτύχησαμεν νὰ διατελέσωμεν μαθηταὶ του ἔχομεν ἀληθομονήτους ἐντυπώσεις. Εἰς τὴν ἔδραν ἀνέβαιναν ἡ λάμπουσα νεότης, ἡ προσήνεια καὶ ἡ προσωποποιήσις τῆς εὐγενείας, ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη πρὸς τοὺς φοιτητάς, ἣν ὁ διδάσκαλος διετήρει καὶ ὕστερον, μετὰ στοργῆς παρακολουθῶν τὸν ἐπιστημονικὸν τὼν δρόμον καὶ παρέχων ἀθέατος πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς ταλαιπωρουμένους ἀπὸ ταραγμένον πολιτικὸν βίον ἐπιστήμονας.

Ἡ συμβολὴ τοῦ Γεωργίου Στρεῖτ εἰς τὴν ἐπιστήμην καθόλου τοποθετεῖ αὐτὸν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου προμάχων, αἱ δὲ μέλλονσαι γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημῶνων συχνὰ θὰ συναποῦν τὴν ὑπέροχον προσωπικότητα αὐτοῦ καὶ εὐγνωμόως θὰ ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ ἔργον του.

της, ὅσα μάχονται εἰς τὰς πρώτας γραμμάς, θὰ ἔχη ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸ ἄγχος, βαδίζουσα πλέον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ἀκαταλύτων πεπρωμένων της.

Μὲ τὴν ὀλόθερμον αὐτὴν εὐχὴν καλῶ τὸν Πρόεδρον τῆς ᾽Ακαδημίας καὶ τὸν ᾽Αντιπρόεδρον νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις των.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ νέος πρόεδρος κ. Ἰωάννης Πολίτης διαδεχόμενος τὸν προλαλήσαντα εἶπε:

Κύριοι συνάδελφοι,

Ἐπιλαμβάνων σήμερον ἐπισήμως τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς ᾽Ακαδημίας, εἰς τὸ ὁποῖον μὲ ἀνέδειξεν ἡ εὐμενὴς ψήφος σας ἐκφράζω καὶ πάλιν πρὸς ὑμᾶς τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μου.

Ἐὐχαριστῶ ὡσαύτως θερμότερα τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα καὶ σοφὸν τοῦ δικαίου διδάσκαλον κ. Κωνσταντῖνον Τριανταφυλλόπουλον, διὰ τοὺς περὶ τοῦ προσώπου μου φιλόφρονας λόγους.

Ἐπιλαμβάνων τὰ καθήκοντα παρ' ἀνδρὸς τοῦ ὁποίου ἡ διαδοχὴ δὲν εἶναι εὐχερής, διότι ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος διηύθυνε τὰ τῆς ᾽Ακαδημίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἰκανότητος καὶ περηνόιας, καὶ ἐκφράζω πρὸς αὐτὸν θερμότητας εὐχαριστίας εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκπροσωπῶ τὴν γνώμην ὀλοκλήρου τοῦ σώματος.

Θεωρῶ τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ ὅτι κατὰ τὴν προεδρίαν μου δὲν θὰ ἀποστερηθῶ τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ καὶ βασιζομαι κυρίως ἐπὶ τῆς συνεργασίας πάντων ὑμῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, φιλιτάτου συναδέλφου, κ. Γεωργίου Οἰκονόμου, ἡ συμπαραστάσις τοῦ ὁποίου εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων μου ὡς Προέδρου θὰ εἶναι ὡς πάντοτε πολυτιμωτάτη ἔνεκα τῆς μακρᾶς πείρας του, τῆς ἐξαιρετικῆς ἰκανότητος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ χαρισμάτων.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐξαγγείλω σκέψεις ἢ νὰ προβῶ εἰς δηλώσεις περὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς προεδρίας μου ἀλλὰ νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν καὶ πᾶσαν μέριμναν τὸ μὲν, ὅπως ἀνταποκριθῶ εἰς τὰ βαρέα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα μοὶ ἀνεθέσατε διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν, τὸ δέ, ὅπως προαγάγω τὸ πολυσχιδὲς καὶ ἐπίμοχθον ἔργον ἐπιστημονικὸν καὶ ἐθνικὸν συγχρόνως τῆς ᾽Ακαδημίας Ἀθηνῶν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ νέον ἔτος δὲν θὰ ὑστερήσῃ τῶν παρελθόντων κατὰ τὴν ἐν γένει δρασίῳ, κατὰ τὴν στιγμήν δὲ ταύτην καθ' ἣν πυκνὰ τὰ νέφη καλύπτουν τὸν ὀρίζοντα τῆς φιλιτάτης ἡμῶν Πατρίδος, ἐκ βάθους ψυχῆς ἄς ἀναπέμφωμεν δέησιν πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως εὐδοιωθῶν οἱ πανελλήνιοι πόθοι, διαλυθῶν τὰ μελανὰ νέφη καὶ λαμπρὸς καταυγάσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ πάλιν ὁ ἥλιος τῆς γαλήνης καὶ τῆς εὐτυχίας.